

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Kolletje & Dirk Allemaal familie

Inhoud

Een nieuw meisje in de klas	4
Allemaal familie	9
Een echte nepoom	13
Blindemannetje spelen	19
Breien	25
Jim Manoeboeloe en de vreemde taal	31
Afrika	35
Jim Manoeboeloe komt	40
Tulpen, klompen en molens	45
Haring en patat	51
De grappige buurman	56
Jim uitzwaaien	61

Een nieuw meisje in de klas

De kinderen in de klas van
Koletje zitten in de kring.
Drie stoelen zijn leeg.
'Waar is de juf?' vraagt
Koletje aan meester Lucas.

'Die is even bezig. Er komt namelijk een nieuw meisje in de
klas en de juf praat met haar vader en moeder.'

‘Weer een meisje?’ klaagt Patrick.
‘Er zijn al zoveel meisjes.’

‘Meisjes zijn toch leuk, Patrick,’ zegt
meester Lucas.

‘Leuker dan jongens,’ fluistert Brenda
in Kolletjes oor.

De kinderen horen gestommel op de
gang en ze kijken allemaal naar de deur. Daar is de juf al. Ze
komt binnen met een blonde vrouw, een man met rood haar
en een snor en een meisje met zwart kroeshaar
waar gekleurde kraaltjes in zitten.

Ze is net zo bruin als Jerrel, die een
Surinaamse vader en moeder heeft.
‘Goedemorgen, jongens en meisjes,’
groet de juf. ‘Vandaag krijgen we
Nadine bij ons in de klas.’

Het meisje is een beetje verlegen en
kruipt weg achter de benen van haar
moeder.

‘Kom maar zitten,’ zegt de juf, en ze
wijst naar de drie lege stoelen.

Nadine gaat tussen haar vader en
moeder in de kring zitten.

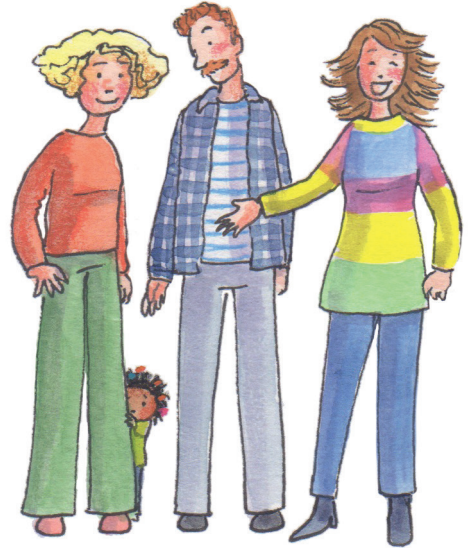
‘Juf!’ roept Liekje. ‘Hoe kan dat nou?’

‘Wat bedoel je, Liekje?’ vraagt de juf.

‘Nou, zij is bruin en haar papa en mama zijn wit.’

De andere kinderen beginnen te mompelen en met elkaar te
praten. Kolletje snapt ook niet hoe dat kan.

‘Dat komt omdat Nadine is geadopteerd,’ antwoordt de juf.

‘Wat is geadopteerd, juf?’ vraagt Liekje.

‘Wie van jullie heeft er weleens van gehoord? Van geadopteerd?’ vraagt de juf aan de klas.

Kolletje steekt haar hand op. ‘In de vakantie heb ik op de camping twee kinderen ontmoet die geadopteerd

waren. Ze kwamen uit China en ze heetten Khai en Li-an.’

‘En waarom waren ze geadopteerd?’ vraagt de juf.

‘Dat weet ik niet meer, juf,’ antwoordt Kolletje.

‘Geeft niet, hoor,’ zegt de juf. ‘De moeder van Nadine zal vertellen waarom ze Nadine hebben geadopteerd.’

Nadine kijkt de kring rond. Alle kinderen staren haar aan.

‘Hallo, ik ben Wilma,’ zegt de moeder van Nadine, ‘en dit is mijn man Stef. Wij zijn de papa en mama van Nadine.

Zoals jullie zien, lijkt Nadine niet op ons. Nadine is in Nigeria geboren. Dat ligt in Afrika.’

‘Afrika is zeker heel ver weg,’ zegt Brenda.

‘Afrika is inderdaad hier heel ver vandaan. Er wonen daar veel arme mensen en ze zijn ook minder gezond dan hier. Dat komt omdat er weinig dokters zijn. Er gaan dus ook veel mensen op jonge leeftijd dood.’

‘Ach,’ klinkt er door de klas.

‘De echte vader en moeder van Nadine zijn doodgegaan en Nadine kwam in een tehuis met kinderen zonder vader en moeder. Een weeshuis.’

In Sannes ogen komen tranen. Ook andere kinderen kijken verdrietig.

‘En omdat Stef en ik zelf geen kinderen kunnen krijgen, wilden we graag een kindje uit Afrika adopteren, en dat is Nadine geworden.’

Alle kinderen kijken naar het meisje dat verlegen naar de grond staart.

‘Nu zijn wij dus de papa en mama van Nadine en vandaag gaat ze voor het eerst hier naar school,’ zegt Nadines papa, en hij knijpt zachtjes in Nadines hand.

Dan staan Nadines ouders op. Ze geven Nadine kusjes en fluisteren dat ze dapper moet zijn. Bij de deur zwaaien ze nog een keer en dan lopen ze de gang op.

Kolletje en Brenda gaan gauw naast Nadine zitten.

‘Ik ben Kolletje,’ fluistert Kolletje.

‘Ik heet Brenda,’ zegt Brenda zacht.

Liekje springt van haar stoel en gaat met de handen in de zij voor Nadine staan. ‘Ik ben Liekje, het liefste meisje van de klas.’

Nadine staart Liekje even aan en kijkt dan naar de grond.

Kolletje en Brenda draaien met hun ogen en zuchten.

‘Liekje, ga weer eens zitten,’ zegt de juf.

Kolletje en Brenda kijken Nadine aan. Het meisje heeft tranen in haar ogen.

‘Je hoeft niet te huilen, hoor,’ zegt Kolletje, en ze pakt Nadines hand. ‘De juf is heel aardig, en meester Lucas ook.’

- Nadine zegt niets. De tranen stromen steeds harder. Kolletje knijpt snel haar ogen dicht, denkt aan Nadine die lacht en fluistert dan: **'Katharina Orselia Laetitia.'**
- Meister Lucas geeft Nadine een papieren zakdoekje. Brenda en Kolletje slaan ieder een arm om Nadine heen. Sanne komt er ook bij staan.
- 'Stomme meisjes!' roept Patrick. 'Ze huilen altijd.'
- 'Zullen we een vrolijk liedje voor Nadine spelen?'

stelt de juf voor.

De kinderen knikken en meester Lucas pakt zijn gitaar.

'Ik heb laatst een grappig liedje gehoord,'

zegt hij. Hij begint op zijn gitaar te tokkelen.

'Het heet: "Begin de dag met een dansje".'

De juf kent het liedje ook.

'Begin de dag met een dansje.

Begin de dag met een lach.

Wie vrolijk is in de morgen,

die lacht de hele dag.

Ja, die lacht de hele dag.'

De kinderen gaan staan en dansen in het rond. Ze zingen het liedje mee. Nadine lacht verlegen en begint zachtjes met het ritme van de muziek mee te klappen.

Gelukkig, ze huult niet meer. Kolletje kijkt tevreden naar haar toversokken.